

266

ZARZĄDZENIE MINISTRA NAUKI, SZKOLNICTWA WYŻSZEGO I TECHNIKI

z dnia 24 października 1972 r.

w sprawie szczegółowych zasad przyznawania nauczycielom akademickim dodatku specjalnego.

Na podstawie § 16 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1972 r. w sprawie uposażenia nauczycieli i nauczycieli akademickich (Dz. U. Nr 16, poz. 115) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dodatek specjalny dla nauczycieli przodujących w pracy dydaktycznej i wychowawczej, zwany dalej „dodatkiem specjalnym”, może być przyznawany nauczycielom akademickim wymienionym w § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1972 r. w sprawie uposażenia nauczycieli i nauczycieli akademickich (Dz. U. Nr 16, poz. 115), zatrudnionym w pełnym wymiarze zajęć w jednym miejscu pracy, którzy spełniają następujące warunki:

- 1) wyróżniają się wynikami w pracy dydaktyczno-wychowawczej i w stosowaniu oraz upowszechnianiu nowoczesnych treści, metod i środków nauczania,
- 2) wyróżniają się szczególnymi osiągnięciami w kształceniu i doskonaleniu kadry naukowej,
- 3) posiadają poważne osiągnięcia w rozwiązywaniu problemów naukowo-badawczych o istotnym znaczeniu dla rozwoju nauki, gospodarki, zdrowia i kultury narodowej,
- 4) uzyskują szczególne osiągnięcia we wdrażaniu wyników badań w gospodarce, ochronie zdrowia i kulturze narodowej oraz w ich upowszechnianiu.

2. Nie powoduje utraty prawa do dodatku specjalnego wykonywanie:

- 1) zajęć dydaktycznych, prac naukowo-badawczych i artystyczno-badawczych oraz wydawniczych — opartych na umowie zlecenia lub umowie o dzieło,
- 2) doradztwa naukowego w państwowych jednostkach organizacyjnych,
- 3) pracy do wysokości $\frac{1}{2}$ etatu w zakładach społecznych służby zdrowia oraz w zakładach służby zdrowia resortów obrony narodowej, spraw wewnętrznych, komunikacji i sprawiedliwości,
- 4) pracy artystycznej przez wybitnych artystów-pedagogów w instytucjach określonych przez Ministra Kultury i Sztuki.

3. Właściwy minister w wyjątkowo uzasadnionych wypadkach może wyrazić zgodę na przyznanie dodatku specjalnego nauczycielom akademickim zatrudnionym dodatkowo na podstawie umowy o pracę w innej szkole lub szkole wyższej.

§ 2. 1. Dodatek specjalny przyznają:

- rektorom i prorektorom szkół wyższych oraz kierownikom samodzielnych placówek typu naukowo-dydaktycznego — minister nadzorujący szkołę wyższą,
- pozostałym nauczycielom akademickim — rektor bądź kierownik samodzielnej placówki typu naukowo-dydaktycznego.

2. Dodatek specjalny przyznawany jest w wysokości 200—1.000 zł na okres do 2 lat w ramach osobowego funduszu plac posiadanej przez szkołę wyższą bądź samodzielną placówkę typu naukowo-pedagogicznego.

3. Dodatek specjalny w kwocie wyższej od 1.000 zł minister nadzorujący szkołę wyższą może przyznać profesorowi lub docentowi na wniosek rektora bądź kierownika samodzielnej placówki typu naukowo-dydaktycznego resortu — na okres nie przekraczający 2 lat.

§ 3. 1. Cofnięcie dodatku specjalnego przed upływem okresu, na który dodatek ten był przyznany, następuje w razie utraty przez nauczyciela akademickiego warunków do pobierania dodatku.

2. Dodatek specjalny nie przysługuje w okresie zawieszenia w pełnieniu obowiązków służbowych, w okresie, za który nie przysługuje uposażenie zasadnicze, oraz od 1 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nauczyciel akademicki zaprzestał pełnienia obowiązków służbowych z innych powodów. W okresie nieobecności w pracy z powodu choroby dodatek specjalny przysługuje za okres nie przekraczający 3 miesięcy.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1972 r.

Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki:

J. Kurczmarek

267

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 26 października 1972 r.

w sprawie zmiany fundatora stypendium oraz zwolnień od obowiązku wynikającego z umowy stypendialnej.

Na podstawie § 21 ust. 5 i § 24 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1969 r. w sprawie pomocy materialnej dla studentów szkół wyższych (Dz. U. Nr 17, poz. 125) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przejęcie praw i obowiązków fundatora stypendium następuje na podstawie pisemnego porozumienia pomiędzy fundatorem a zakładem pracy przejmującym prawa i obowiązki fundatora oraz stypendystą.

2. Porozumienie (ust. 1) powinno także rozstrzygać o zwrocie dotychczasowemu fundatorowi (w całości lub w części) wypłaconych kwot stypendium fundowanego przez zakład pracy przejmujący prawa i obowiązki fundatora lub też o zwolnieniu od zwrotu tych kwot.

3. Przekazanie praw i obowiązków bez zwrotu fundatorowi wypłaconych kwot stypendium fundowanego następuje w wypadku, gdy dotychczasowy fundator i zakład pracy przejmujący jego prawa i obowiązki podlegają lub są nadzorowani przez tego samego ministra lub gdy przejęcie praw i obowiązków fundatora następuje pomiędzy prezydiami rad narodowych.

4. Jeżeli zakład pracy przejmujący prawa i obowiązki fundatora ma siedzibę na terenie miasta wyłączonego z województwa, porozumienie (ust. 1) wymaga uzgodnienia z organem do spraw zatrudnienia prezydium rady narodowej miasta wyłączonego z województwa.